СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 28. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ПЯТНИЦЯ, 4-го ЛЮТОГО 1949. — No. 28. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 4, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

УРЯД МОЖЕ ЗАВЖДИ ЗАЖАДАТИ СУДОВОЇ ЗАБОРОНИ СТРАЙКУ: КЛАРК

Вашингтон, 2 лютого. — Генеральний прокуратор Там Кларк заявив, що президент Труман завжди буде мати доступ до судів, якщо схоче охоронити добро країни перед більшим страйком. Цю думку подав Кларк у писанім урядовім звіті в справі нового законопроєкту, який адміністрація внесла до конгресу для управильнення робітничих відносин. Думка Кларка має бути відповіддю на закиди республиканців, що новий законопроєкт в нічім не заступає постанови закону Терта-Гартлія, де сказано, що перед вибухом страйку повинна бути проволока часу на 80 днів для „охолодження умів". Новий законопроєкт признає тільки 30 днів часу для „охолодження", а після того не передбачує нічого. В законопроєкті нема ніякої згадки про судову заборону. — Дискусія над новим билом відбулася в сенатській комісії праці й добробуту і прибрала подекуди гострі форми виміни слів між сен Робертом В Тефтом і секретарем праці Морісом Дж. Тобіном в справі „другорядних бойкотів". Інші сенатори стали по стороні Тефта.

ЗА БІЛЬШЕ ІНФОРМАЦІЇ В СПРАВІ АТОМОВИХ БОМБ.

Вашингтон. — У Спільній Конгресовій Комісії Атомової Енергії розведено ширшу дискусію над заміткою голови комісії сенатора МекМагона, щоб Дейвид Лілієнтал, предсідник федеральної Комісії Атомової Енергії перевів студії над оприлюдненням обильніших інформацій в справі атомової бомби. Тому спротивилися прихильники теперішньої адміністрації, кажучи, що оприлюднення інформацій може бути цінною вказівкою для ворога. Лілієнтал виявив, що тільки 20 осіб знає тайну виробу атомової бомби і злучених з цим справ. Прихильники адміністрації противляться навіть виявленню числа атомових бомб, яке тепер мають Злучені Держави.

АФП В СПРАВІ СУСПІЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Маямі. — Американська Федерація Праці, якої Екзекутивний Комітет переводить тут свої засідання, заявила свою беззастережну підтримку для урядової програми суспільного забезпечення, за федеральну допомогу для шкіл, за зрівнання громадянських прав і за підвишку мінімума робітничої платні до $1 на годину. Федерація зайняла теж становище в справі програми президента Трумана для забезпечення здоровя. В цій справі ствердила екзекутивна рада А.Ф.П., що „програма дає спроможність втішатися свободою й економічною нагодою для всього американського населення, а водночас буде становити підтримку для системи свобідного підприємства". Екзекутивна рада заявилася за стримання фондів для Дорадчого Комітету Юній при Програмі Видужання Вврoпи тому, що до цього комітету належить бельгієць Вартер Шевенел, який співпрацює з комуністами.

3,800 ІМІГРАНТІВ - ЖИДІВ УПРОДОВЖ ТРЬОХ МІСЯЦІВ.

Ню Йорк. — Юнайтед Сервис фор Ню Американс звідомляє, що впродовж останніх трьох місяців прибуло до Злучених Держав через усі пристані 3,850 жидів. Предсідник цього комітету, Едвин Розенберґ, виявив, що між новоприбувшими є багато скитальців, а загалом 2,500 осіб дістало з комітету допомогу. На привіз нових імігрантів через Бостон, Ню Йорк, Сан Франсиско й Маямі організація видала $2,500,000.

Краєва Лютеранська Рада, на своїм засіданні в готелі Прінс Джордж ствердила, що дістала 10,000 заяв на мешкання й працю для нових імігрантів зі скитальщини. Рада твердить, що вона представляє 4,000,000 лютеранів, які підтримують її в приміщенні нових імігрантів. Досі рада спровадила 800 осіб зі скитальщини.

ПОВІТРЯНА ГВАРДІЯ З 100,000 ОСІБ.

Вашинґтон. — Комісія Збройної Служби палати репрезентантів згодилася на збільшення числа повітряної Краєвої Гвардії до 100,000 мужви й офіцирів. Разом буде створених найвище 35 повітряних груп. Комісія думає, що це число буде вистачальне на випадок краєвої конечности. Теперішній стан Повітряної Краєвої Гвардії виносить 36,00 людей.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ ДЛЯ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ВТІКАЧІВ.

Вашинґтон.— Сенатська комісія закордонних справ ухвалила, щоб конгрес виасиґнував з федеральної каси $16,000,000 для злагіднення голоду й нещастя серед 479,000 палестинських втікачів. Це має бути причинок Америки до фонду, який збирає Організація Обєднаних Держав для цієї цілі. Фонд має виносити $29,500,000. і має вистачити до 31 серпня 1949 р.

КОМУНІСТИ ВИДАЛИ БРОШУРУ З НАПАДОМ НА СУД.

Ню Йорк. — Суддя Гаролд Р. Медіна, який проводить процесові проти 11 комуністичних провідників, дістав у свої руки брошуру, видану стейтовим комітетом Комуністичної Партії Америки з нападами на суддю Джана С. Накса, який склав лісту кандидатів на присяжних суддів. Тому, що один з членів стейтового комітету саме є на лаві обвинувачених, суддя Медіна згадав, що це може бути притокою до окремого поступування проти комуністів за погорду суду. Він одначе не видав ніякого рішення в цій справі, а згадав, що котрийсь інший суддя повинен розглянути закиди, поміщені в брошурі.

З.Д.А. відкидають розмову зі Сталіном на дво-державній базі

Вашинґтон, 2 лютого. — Злучені Держави відкинули предявлення премієра Сталіна, щоб він і президент Труман зустрінулися для обговорення спірних справ обох держав. Секретар стейту Джін Ґ. Ачесон заявив, що наша країна не оставить позаду інших держав в справі міжнародних проблем, які треба наладнати з Совєтами. У довшій змістовій і рішучій заяві складеній на пресовій конференції, секретар стейту поклав на плече Совєтів відповідальність за нарушення миру, вичисливши всі припадки поломання зобовязань Совєтами і обвинуватив маршала Сталіна в спробах перешкодити іншим націям у змаганнях для втримання миру. З довгої заяви Ачесона поставлені ясно дві думки: 1. Що Злучені Держави не будуть переговорювати з Росією, ані з ніякою іншою державою справ, в яких інтересовані ще інші країни; 2. що президент не має наміру зустрінути Сталіна на те, щоб видати якусь заяву в справі „миру", бо Злучені Держави вже зобовязалися втримувати мир в Чартері Обєднаних Держав. Ачесон ясно зазначив, що президент Труман прийме маршала Сталіна тільки на товариській зустрічі у Вашинґтоні і не буде переговорювати з ним ніяких міжнародних справ без співучасти представників Англії й Франції.

БРИТАНІЯ ГОТОВА ВІДНОВИТИ ДИПЛОМАТИЧНІ СТОСУНКИ З ЕСПАНІЄЮ

Лондон, 3 лютого. Речник британського уряду вчора заявив, що Британія готова відновити повністю нормальні дипломатичні стосунки з еспанським урядом ген. Франка, але вона не є за прийняття Еспанії до Обєднаних Націй ані до проектованого Атлантійського Оборонного Пакту. Проблеми ці заторкнено під час нарад в Палаті Ґромад.

СОВЄТСЬКІ ВТІКАЧІ В ДОРОЗІ ДО АМЕРИКИ

Франкфурт, 3 лютого. Двох совєтських пілотів, Петро Пироґов і Анатоль Барсов, які недавно втікли літаком з України до американців, виїхали вчора літаком до Злучених Держав. Вони думають, що „мирові" пропозиції Сталіна є наслідком совєтських політичних невдач.

ФРАНЦУЗЬКИЙ „ПОТЯГ ВДЯЧНОСТИ" ПРИЧАЛИВ ДО БЕРЕГІВ ЗДА.

Ню Йорк. — Сорок девять перевозових залізничих возів, наповнених дарами від різних міст і містечок Франції, становлять „Потяг Вдячности", який прибув до Ню Йорку в середу французьким кораблем „Мажелан". По обох боках корабля поміщений напис „Мерсі Америка" („Подяка Америці")

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ПРОТИ БЕЗПЛАТНИХ ПОЇЗДОК ВІЙСЬКОВИМИ ЛІТАКАМИ

Вашинґтон. —. Секретар оборони повідомив предсідника сенату й палати репрезентантів, що члени конгресу повинні вживати менше військових літаків на вільні поїздки, бо це коштує дуже багато.

ПРИЙНЯТТЯ З НАГОДИ АНГЛІЙСЬКОГО ВИДАННЯ ТВОРІВ ФРАНКА

З нагоди першої появи вибраних творів Івана Франка в англійській мові, в останньому виданої старанням Українського Народного Союзу у видавництві Философикал Лайбрері в Ню Йорку, відбулося в приміщенні цего видавництва в дні 1-го лютого ввечорі прийняття, в якому крім представників Видавництва і УН Союзу взяли участь запрошені представники преси, пресових агенцій, видавництв та поодинокі особи, заінтересовані українськими культурними справами в Америці. Між ними були відомі приятелі українців та знавці українських справ проф. Кларенс Маннінг з Колумбійського Університету, проф. Дж. В. Симпсон зі Саскачеванського Університету, а дальше представники Асовшієйтед Прес, Ню Йорк Таймс та інших видавництв, разом около 75 осіб. Розмови, в яких переважала українська тематика, протягнулися до пізної години. Згадка про це прийняття появилася досі в деяких місцевих газетах, м. і. у „Ворлд Телеґрам".

Кан називає Кравченка „агентом українських фашистів" в Америці

ЧЕРГОВИЙ „ГОСТИННИЙ ВИСТУП" ПРОТИ УКРАЇНЦІВ ПРИЗНАНОГО БРЕХУНА

Париж, 3 лютого. На судовому процесі Віктора Кравченка, автора книжки „Я вибрав волю", проти французького комуністичного тижневика „Летр Франсе" за обиду, „свідчив" вчора в користь комуністичної газети відомий американський брехун і пашквіліст проти українців, Алберт Каґн, автор книжки „Велика конспірація проти Росії". Згідно з інформаціями кореспондента Ню Йорк Таймс-у з Парижа, Каґн „свідчив", що Віктор Кравченко написав свою книжку „Я вибрав волю" за намовою „фашистської пропаґандивної організації", створеної з меншости „величезної української групи в Злучених Державах". Таймс від себе додає, що це противорічить запевненням французьких комуністів, що книжка Кравченка була написана на замовлення „американської розвідки". На відповідний запит одного з адвокатів Каґн заявив, що цего останнього твердження не можна доказати, але він, натомість, обіцяв представити листи від департаменту справедливости і військової розвідки, які мали б піддержати його твердження, що В. Кравченко є „агентом українських фашистів". В дальшому Каґн твердив, що під час війни він допоміг виявити „багато фашистських агентів в Злучених Державах".

Як відомо, Алберт Каґн в опублікованій під час війни книжці „Саботаж" був віддав окреме місце наклепам на Український Народний Союз, „Свободу" та її редактора, д-ра Л. Мишуґу, що опісля було предметом окремої судової розправи. У висліді цеї розправи, видавець книжки, Гарпер енд Бродерс, та автори книжки, Алберт Каґн і Майкел Сайерс, відкликали свої обвинувачення, стверджуючи в окремому листі, що „дбайлива провірка фактів виявляє, що включення Мр. Мишуґи і „Свободи" в розділ „Бомберс енд Кіллерс" не має свого виправдання". Натомість „своє виправдання" знайшло в урядовому конгресовому реєстрі (з грудня 1948), що редаґована Албертом Каґном газета "THE HOUR" — згідно з рапортом Каліфорнійського Комітету в справах не-американських діянь — є „між публікаціями, які комітет вважає, що вони є заініційовані і контрольовані комуністами, або під таким сильним їх впливом, якби були в Сталіновій сонячній системі".

Приїхав черговий транспорт нових імігрантів

МЕРІЛЕНДСЬКІ ФАРМЕРІ ПІДПИСАЛИ ЗАВІРЕННЯ ДЛЯ 1,000 ДАЛЬШИХ НОВИХ ІМІГРАНТІВ

Ню Йорк, 2 лютого. — При висадці нових імігрантів зі скитальщини, які в числі 399 приїхали до причалу 62 в нюйорській пристані, окрему групу знову творили українські фармері, які числом 41 виїхали до стейту Мериленд. Вони становили половину транспорту, який приїхав старанням Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, та виносив 79 осіб. Крім того приїхало ще 11 українців через Краєву Католицьку Добродійну Конференцію і кілька осіб через інші комітети. При висадці з парохода українців знову вітали представники стейту Мериленд, іменно заступник губернатора Луїс Дж. О'Донелл й Вилйем Ф. Лавкайтіс, предсідник стейтового комітету для розселення. З представників ЗУАДК. були приявні: екз. директор д-р В. Галан, секретар д-р П. Дубас з Филаделфії і 11 добровольців-робітників та робітниць нюйорського Українського Переселенчого Осередка. Всі вони прийшли помагати при полагоджуванні правних формальностей. Старанням Переселенчого Осередку дістали всі українські імігранти пакунки з харчами на дальшу дорогу і транспортацію до залізничих станцій для дальшого переїзду. З нагоди приїзду нової групи фармерів виявив п. О'Донел повне вдовілля губернатора стейту Мериленд, Велйема П. Лейна з

(Докінчення на стор. 4-ій)

СТАЛІН „ХВОРИЙ" ДЛЯ ПОЇЗДКИ ДО ВАШИНҐТОНУ; ЗАПРОШУЄ ТРУМАНА ДО СОВЄТІВ

Москва, 3 лютого (ЮП). — Совєтський диктатор Йосип Сталін заявив вчора, що стан його здоров'я не дозволяє йому на поїздку до Вашинґтону, але що він радо зустрівся б з президентом Труманом в Совєтському Союзі, Польщі або Чехословаччині. Вчорашня заява Сталіна була доповненням недільної, в якій він твердив, що він „не має нічого проти" зустрічі з президентом Злучених Держав для обговорення договору про ненапад між обома країнами. Сталін вчора заявив, що він вже від давна бажав відвідати Злучені Держави і він про це повідомляв ще президента Рузвелта й опісля президента Трумана, але тепер його лікарі не дозволяють йому на довшу поїздку морем або повітрям. Свою заяву Сталін зложив у відповідь на чергову телеграму европейського керівника Міжнародної Пресової Служби, Кінґсбері Смита, з дня 31-го січня, зміст якої в дослівному перекладі такий: „Генераліссімус Сталін, Кремль, Москва. Ексцеленціє: Офіціяльний представник Білого Дому, Чарлс Росс, заявив сьогодні, що президент Труман радів би нагодою відбути з вами конференцію у Вашинґтоні. Чи ваша Ексцеленція була б готова поїхати до Вашинґтону в тій цілі? Якщо ні, то де ви були б готові зустрітись з Президентом?" У відповідь на це Сталін вислав Смитові до Парижа дня 2-го лютого таку телеграму: „Я одержав вашу телеграму з 1-го лютого. Я вдячний президентові Труманові за його запрошення приїхати до Вашинґтону. Від довгого часу було моїм бажанням відвідати Вашинґтон і свого часу я згадував про це президентові Рузвелтові в Ялті і президентові Труманові в Потсдамі. Нанещастя, під цю пору я не є в стані здійснити це моє бажання, бо мої лікарі мають сильні застереження щодо моєї довшої поїздки, головно морем або повітрям. Уряд Совєтського Союзу повітав би відвідини Президента в СССР. З вибору Президента конференція могла б бути влаштована в Москві або Ленінграді або Калінінграді, в Одесі або в Ялті, очевидно зі застереженням, що це не буде йти проти Президентових міркувань щодо вигоди. Проте, якщоб ці пропозиції зустрілися зі застереженням, зустріч можна б влаштувати, на розсуд Президента, в Польщі або Чехословаччині." Після заяви державного секретаря Ачесона на цю тему та відгуку в американській та закордонній пресі, в міжнародних дипломатичних колах не вважається за можливе, щоб в теперішньому часі дійшло до цеї зустрічі між Сталіном і Труманом. В місцевих американських дипломатичних колах стверджується, що вже двох президентів Злучених Держав їхали пів світу, щоби зустрітися зі совєтським диктатором та що президент Труман радо тепер віддячився б йому за совєтську гостинність, приймаючи Сталіна у Вашинґтоні. Сама совєтська преса подала вчора ширші закордонні коментарі до недільної заяви Сталіна, не згадуючи ще про нову пропозицію.

БРИТАНІЯ ВДОВОЛЕНА АМЕРИКАНСЬКОЮ ВІДПОВІДДЮ НА ПРОПОЗИЦІЇ СТАЛІНА.

Лондон, 3 лютого. — Відмовна відповідь державного секретаря Ачесона на пропаґандивні пропозиції Сталіна щодо зустрічі з президентом Труманом викликала велике вдовілля в урядових і громадських колах Британії. Підкреслюється, що це була єдиноправильна відповідь на цей черговий підступ совєтського Політбюра. Тут підкреслюється, що після кожної подібної попередньої „мирної" пропозиції Совєтів, скерованої виключно на приспання сторожкости західних союзників, завжди наступала якась нова совєтська авантюра, як це було у випадку з блькадою Берліна.

КЕЙ ДУМАЄ, ЩО ЗДОРОВ'Я ПРЕЗИДЕНТА ТРУМАНА ТЕЖ НЕ ДОЗВОЛЯЄ НА ДОВШУ ПОДОРОЖ.

Париж, 3 лютого. — Французький премієр Генрі Кей, довідавшись про заяву Сталіна, що стан його здоров'я не дозволяє йому на дальшу подорож морем чи повітрям, розсміявся та заявив: „Я не є певний чи теж здоров'я президента Трумана є в такому стані, щоб дозволяло йому на довшу поїздку".

ТРИҐВЕ ЛІ В СПРАВІ РАДИ ЕВРОПИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 3 лютого. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Триґве Лі, заявив вчора на пресовій конференції, що він не вважає, щоби вирішене західно-европейськими країнами створення спільної Ради Европи могло якнебудь противорічитись цій світовій організації. Навпаки, він думає, що Рада Европи ще тільки скріпить Об'єднані Нації.

ДАНІЯ ПРОВІРЮЄ МОЖЛИВОСТІ ПРИСТУПЛЕННЯ ДО АТЛАНТІЙСЬКОГО ПАКТУ.

Копенгаґен, 3 лютого. — Після розбиття переговорів в справі створення окремого скадинавського оборонного союзу, данський парлямент доручив урядові поінформуватися про передумови приступлення Данії до Атлантійського Пакту. Становище Норвеґії й Данії в цій справі готово вияснитися вже в найблищих днях.

ПОЧАВСЯ ПРОЦЕС КАРДИНАЛА МІНДСЕНТІ.

Будапешт, 3 лютого. — Сьогодні рано тут мав початися судовий процес проти примаса католицької церкви в Мадярщині, кардинала Міндсенті, обвинуваченого в зраді, змові проти теперішнього комуністичного уряду країни та цілому ряді інших злочинів. Разом з кардиналом будуть суджені інші обвинувачені. Йому грозить засуд включно з карою смерти, хоча тут сумніваються, щоби большевики поважились домагатись її для кардинала.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorised July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597 -7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПРОЄКТ НОВОГО РОБІТНИЧОГО ЗАКОНУ

Уже розпочались переслухання у справі робітничого закону, проєкт якого предложила адміністрація. Веде їх Сенатський Комітет Праці. Першим, що його переслухано, був головний автор проєкту, відомий юнійний провідник, а тепер секретар Праці, Моріс Тобін.

Цей проєкт, який виготовлено при співпраці найкращих юнійних адвокатів, називають „робітничим проєктом", але головно в такому розумінні, що він відповідає вимогам високих юнійних урядовців, себто „робітничих босів". Тим не хочемо казати, що в проєкті не дбається за робітничі права. Це радше підкреслення цеї обставини, що покищо ще існуючий робітничий закон Тефта-Гартлія відбирає юнійним босам деякі давні привилеї, а теперішній проєкт ці привилеї їм привертає, вертаючи знов до Акту Вагнера з 1935 року, себто до того робітничого закону, що існував перед законом Тефта-Гартлія. Проєкт нового робітничого закону знов улегшує комуністам займати найвищі уряди в робітничих юніях, так, як це було в часі діяння Акту Вагнера. Це вважаємо в сучасну пору особливо великою небезпекою як для цілого робітничого руху, так і для цілої країни. Проєкт не має теж навіть цеї заради проти страйків, що паралїжують цілу господарку країни і завдають удар цілому суспільству, яку має закон Тефта-Гартлія й дивуємось, як міг президент Труман дати на такий проєкт згоду, коли він сам знає з досвіду, скільки лиха може наробити один впертий юнійний бос, заряджуючи страйк. Боротьба Трумана з Луїсом, майнерським диктатором, повинна була заставити президента заявитись за вдержанням тої клявзулі зо закону Тефта-Гартлія, яка призначає 80 днів на „охолоду", щоби було доволі часу на нові переговори між підприємцями і робітничими юніями для полагоди спору взаємними уступками.

В інтересі робітництва не є такі страйки, що мають проти себе більшість населення, бо ж робітники самі є його складовою частиною, а добро загалу є їхнім добром. Знов загал погодився б остаточно навіть і з генеральним страйком, коли би був переконаний, що в данім спорі робітництво виставило слушні домагання і вичерпало всі можливі способи полагоди конфлікту. Проєкт нового робітничого закону не звертає великої уваги на ці речі, а це не є добре, бо воно робить проєкт дуже одностороннім, дбаючи більше за одну клясу населення, ніж про загал.

Теж треба памятати, що 17 мільйонів зорганізованого в юніях робітництва це страшна сила, найбільша в державі в мирних часах. Це добре, що така сила повстала, але що може статись з цею силою, коли б нею заволоділи амбітні диктатори, та ще задивлені в Москву, отверто чи закрито? Признаємось, що це останнє нас найбільше турбує, особливо, коли зважити, що проєкт не вимагає від юній, щоб складали публичні фінансові звіти, як теж дозволяє їм видавати навіть і мільйонові суми на політичну пропаганду.

Ми є за зміну тепер існуючого робітничого закону Тефта-Гартлія, хоч він не виявив себе досі в практиці таким „протиробітничим", як його представляють комуністи та юнійні боси. Але ми є за таку зміну, яка заступить недомагання Акту Вагнера та закону Тефта-Гартлія такими постановами, що матимуть на увазі загальне добро. Інакше теж і новий робітничий закон свого завдання не сповнить і спокою в господарку країни не внесе.

За дальші організаційні успіхи нашого громадського життя

Цей 1949-тий рік буде важливим роком в нашому організованому громадському житті. В цьому бо році, як відомо, припадають дві наші важливі громадські конвенції, що мають провірити і оцінити дотеперішню працю та намітити пляни майбутньої і вибрати два наші головні центрально-громадські представництва, Український Конгресовий Комітет і Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Точних дат цих важливих подій в нашому громадському житті ще не вирішено, або щонайменше про них ще не повідомлено, але треба сподіватися, що вони відбудуться десь в половині цього року. Це треба мати на увазі вже тепер, в цих зимових місяцях, що є „сезоном" для праці поодиноких наших організацій і товариств по громадах.

Останній Український Конгрес, на якому вибрано теперішній Конгресовий Комітет, відбувся в травні 1946-го року. Від того часу пророблено чималу роботу, але й заіснували багато всіляких нових подій в загальному українському житті та в світі взагалі. Конгрес матиме за завдання все це розглянути, оцінити та винести відповідні рішення для праці на майбутнє. З'їдуться кращі представники нашого організованого життя і в цих місяцях зимового сезону громадської роботи вони повинні подбати, щоби на Конгрес привезти відповідні аргументи своєї власної роботи по своїх громадах і організаціях та на всіх ділянках нашого громадського життя. Тільки докази їхньої праці, їхньої організованости та їхніх успіхів нададуть відповідної переконливої сили їх аргументам. Представник кожної громади і кожної організацій свій запит про роботу Конгресового Комітету та свою вказівку для його праці в майбутньому найкраще піддержить своїм твердженям скільки його громада чи організація зробила та чим вона допомогла центральному Комітетові виконати його завдання. Усі ми тепер спільно повинні докласти усіх зусиль, щоби наші делегати на Конгрес не поїхали з „порожніми руками".

Зокрема великою подією в нашому громадському житті в цьому році будуть другі з черги загальні збори Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Ця організація, що серед найбільших труднощів своєю наполегливою працею промостила собі шлях до найбільших в наших обставинах успіхів, яка — можна б сказати — справі головою мур пробила та стала сьогодні гордістю і надією цілого широкого українського загалу по обох боках океану, заслужила собі повністю на те, щоби її загальні збори стали справжньою українською маніфестацією жертвенности, солідарноти та конкретним виявом нашого бажання ще більш наполегливо працювати для добра української справи. Немає сумніву, що Екзекутива ЗУАДКомітету на найблищих загальних зборах матиме про що звітувати і це не будуть пусті слова, але найбільш переконливі факти. Бо за словними звітами цього Комітету стоятимуть тисячі врятованим нашим рідних братів і сестер, стоятимуть сотні хворих, що їм Комітет допоміг своїми лікарствами, тисячі голодних, що їм Комітет дає поживу, тисячі дітей і матерей, яким Комітет своєю допомогою обтер сльози та вкінці вже тисячі тих знедолених, що завдяки цему Комітетові прийдуть до цеї вільної країни.

Представники наших громад і організацій повинні на цих зборах сказати, що вони в цих справах зробили, скільки долярів на допомогову акцію цего центрального Комітету зложили їхні громади і організації, скільки завірень про забезпечення праці і мешкань для нових іміграНтів вони зложили, чи й до якої міри вони причинилися до тих великих успіхів, здобутих важкою працею ЗУАДКомітету.

Сьогодні ще є час ці свої аргументи відповідно збільшити. Власне тепер продовжується кампанія ЗУАДКомітету за збіркою 300,000 дол. фонду на допомогово-рятункову акцію Комітету та 15,000 завірень на працю і мешкання для нових імігрантів. Ще тепер кожна наша громада і організація може поправити своє місце в цьому великому і шляхетному змаганні. Ще сьогодні ми можемо подбати, аби лице наших представників на цих зборах не червоніло зі сорому, як доведеться порівнювати кількість зложених нами жертв та завірень для нових імігрантів з кількістю тих грошей, що їх здобув Комітет на допомогову акцію від американців та з кількістю тих завірень, що він їх від них одержав.

Всі ці факти повинен мати на увазі наш широкий загал власне тепер, під час найкращого сезону нашої громадської роботи по місцях та напередодні підсумків цеї нашої роботи на конвенціях наших центральних представництв. Сьогодні весь світ в найбільшому напруженні стоїть на порозі, можливо, найбільш рішальних в його історії подій. В такій обстановці наша американсько-українська громада мусить і зі свого боку чинно та аргументами фактів заманіфестувати свою силу і свою вартість, бо це буде теж доказом сили і вартости рішальної сьогодні в світових подіях нашої прибраної Батьківщини — Америки.

Джерела большевизму

Російська еміграція веде в світі пропаганду проти большевицької диктатури таким способом: є в Москві советська тиранська влада, що панує силою і кров'ю. Але російський народ невинен, він не відповідає за те, що робить ця диктаторська влада... Якби, мовляв, дати російському народові волю, то він би створив вільний, демократичний лад...

При цім, звичайно, показують пальцем на **„сепаратистів"**, що своїми „надмірними вимогами" загрожують „зруйнувати демократичний розвиток Росії". А відсіль висновок: треба в імя майбутньої демократії в Росії боротися проти „сепаратизму" і старатися забезпечити „єдину неділиму"...

Ця пропаганда не має грунту під собою. Бо фактично большевицька диктатура в Росії — це не є влада, накинута російському народові зовні: большевизм запанував у Росії, спираючися на народні маси, що або хотіли цеї влади, або пасивно її терпіли. Демократія в Росії мала нагоду закоренитися року 1917, після упадку царського режиму. На жаль, демократичні російські сили були заслабі, порівняно з двома диктатурами („червоною" і „білою"). Врешті взяла гору большевицька влада.

Диктаторська московська влада відразу пішла походом проти всіх сусідів Московщини і відновила імперію на території царської Росії, а потім і значно її розширила. Москва накинула іншим народам свою диктатуру. Без военної інтервенції Москви внутрішні комуністичні партії країн, сусідніх з Московщиною, ніколи не могли б захопити владу — в Україні, на Кавказі, в Балтійських країнах, в Польщі, Румунії і т. д.

Чому ж большевизм має коріння на Московщині? Причина зовсім проста і зрозуміла: **російський** (чи — правильніше московський) **народ не був ніколи в своїй історії вільний.** Вічно над ним висів кнут деспотичної царської влади. Царська влада перешкодила московським людям стати громадянами: вони все були „підданими". На Московщині в 16 віці запанувало кріпацтво і ця неволя давила селян аж до 1861 року. Порівняймо: в Англії вже в 14 віці не стало панщини! Тим то в Англії витворився тип вільного громадянина, а на Московщині лишилося „холопство". Селянин там став рабом свого пана або держави. І його особа і майно стали власністю пана. Але й пан - шляхтич на Московщині не був вільний: він і назву мав — „служилого", і його держава закріпачила для своїх потреб.

В західній Европі громадянська свобода виробилася в містах. Міщани мали самоуправу, міста були майже незалежними демократичними республіками. (У нас на Україні теж було т. зв. Магдебурьке право!). На Московщині цього не було. Там міщани звалися „посадськими" або „тяглими" людьми, бо вони мусіли тягнути лямку для царського уряду. Цей уряд витискав усі соки з міщанства.

В 1591 році був на Московщині освічений англієць Джілз Флетчер. Він був послом англійського уряду для заключення торговельного договору з Московщиною. Вернувшися в Англію, Флетчер написав книжку про Московську державу. В тій книжці читаємо про московські порядки:

„Надмірні утиски, яким підпадає убоге простолюддя, зовсім позбавляють людей займатися своїми промислами, бо чим хто з них заможніший, тим у більщій знаходиться небезпеці втратити не тільки своє майно, але і саме життя".

Чи не те саме роблять тепер московські большевики з поневоленими народніми масами?

При цій системі поширилася бідність у народніх масах і голод. Флетчер про це пише:

„Бурлак і жебраків у них без числа: голод і крайнє убожество так їх виснажують, що вони просять милостині найстрашнішим, розпачливим способом, промовляючи: „Дай і заріж мене; дай і убий мене!"

Отже чим відрізняється життя в советській державі від Московщини 16 віку?

Д. Флетчер добре зрозумів, на чім стояв деспотичний царський лад у Московщині. Він бачив, що царський режим спирався на військо. Супроти війська московський народ не відважувався виступати. Він терпів насильство і беззаконство, але не йшов на оборону свого права. Про це Флетчер у своїй книзі пише:

„Ні шляхта ані простолюддя можуть відважитися завести будьякий новий лад, поки військо буде однодушне і безумовно підлегле цареві. Змови між військом і простолюддям також не можна боятися, бо їх завдання різні і протилежні. Цей безнадійний стан у державі примушує народ, у більшості, бажати вмішування якої небудь чужої держави, що (на думку народу) одиноке може його визволити від тяжкого ярма, оттакого тиранського режиму".

Це писано 1591 року, але виглядає так, мовби писалося про теперішню Московщину! Так мало змінився режим у Москві: тільки на місце царя прийшов інший деспот.

Коли Флетчер видав свою книгу про Московщину, то московський уряд протестував проти неї і загрожував перервати торговлю з Англією. Мусів англійський уряд цю книжку заборонити. І тепер Москва протестує проти кних, що подають правду про комуністичний режим в СССР. Деколи й тепер удається Сталінові заткнути уста тим людям, що пишуть правду про його владу.

Висновок з усього: вина за деспотичний режим падає не тільки на тих, що гноблять, але також на пригноблених. Інші народи бунтувалися проти своєї деспотичної влади, робили революції, повстання і вибороли свободу. Ті народи, що не мали відваги на боротьбу за свої права, самі винні, що над ними панують тирани.

С. Ингульський.

ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

19)

— Ха-ха-ха! — зареготали всі щиро, дружньо, на три різні тони.

— Нова кузня шабель! — додав Іван.

— Кузню шабель вже маємо. Це наша „Говерля". Куємо шабельні символи. „Ми стоїмо плечима до плечей"...

І все це благородне товариство, ці справжні три мушкетери закінчують свій вечір в Запорозькому Зимовнику.

Це перше такого роду підприємство в Хусті. Заклав його з благословенства Січі письменник Гаріс-Морський. За допомогою добрих і менш добрих аргументів вдалося видобути діру на одній вуличці, привести її в порядок, заставити евакуйованими з Мукачева добрими, державними, брунатної барви стільцями, застелити цементову долівку червоним кокосовим килимом з колишнього крайового уряду, і Зимовник готовий. На його широкому прилавку появилося пара яєць, чвертка масла, а в столику дві подібні до кокосів бомби і старий наган. Потім до того додалось кілька нікльових ложок та виделок. Січовики могли інколи дістати недоварені або переварені голубці роботи Гаріс-Морського, дивовижний вилинялий борщ або гречану кашу з кусником пісної яловичини.

На стіні з'явилась мапа. Напис „Підкарпатська Русь" заліплений „Карпатською Україною". Червоним олівцем закреслені „нові" арбітражні кордони. Тим самим олівцем на втрачених територіях напис: „Все це мусимо повернути назад!" Вневдовзі до цієї карти приєдналась ще одна мадярською мовою. Це Европа. Свавільним, розмашним помахом червоного олівця викреслились на ній кордони майбутньої України. Від Татрів по Ельбрус, від Чорного моря до Курську та Люблину. І з приводу цього між гостями виникають завзятющі дискусії. Нема тут Зеленого Клину, нема тут ані річки Попраду, ані Кошиць, а чейже відомо всім, що ми повинні твердо і незрушно стати ногою в самому центрі Европи, як рівно ж на кінці Азії...

Кілька днів тому Зимовник зреформовано. Забрав його під свою опіку пан полковник армії Української Народної Республіки, лицар ордену вояків і герой з-під Базару, Філович. Його добряча теща Демкевич і поетка-дружина почали варити, пекти, смажити. Зникли імперіялістичні карти, і появились у повному комплекті клясики української літератури. Не забуто нікого. Ціла історія появилась майже на одній стіні. Шевченко з Франком, обидва в папахах і обидва однакові, зайняли почесні місця. На паравані, що відділяє кухню, знані плякати, зі знаними семиголовими гадами...

В Зимовнику багато запахів і диму. Прилавок помножив свої привабн. Між пиріжками та ковбасою мейд ін Полтава, з'явились кілька гранчастих пляшок з цитриновими лушпинами. Пан полковник то виливає, то наливає. Пані поетка Валентина незграбно розносить дари Зимовника — у неї падають ножі, виделки, шматки драглів... Гості послужливо надолужують її фахову невишколеність...

Зорин, Стельмах та Ірлявський входять до Зимовника. Там вже повно. Два стоячі вішаки старанно завішані різноманітністю одягів. Майже всі місця зайняті, і шановні друзі приневолені розділитися. Зорин знаходить місце, сідає, не дивиться ні на кого, виграє довгими, худими пальцями. — Яешню! — кидає він перед себе одно слово. Десь від прилавку чути голос полковника: — З кількох яєць? — З п'ятьох! — кидає Зорин. — А що до того? — Сирої капусти! — лунає; коротко. — Єшня й сира капуста принесені, Зорин швидко жує беззубим ротом. Подолавши вечерю, він кидає новий наказ: — Чаю! — З цитриною? Молоком? — чути від прилавку. — З цитриною! — лунає наказ. Зорин п'є, мішає і знов п'є. Качачі його уста і маленький кирпатий носик спрагу володіння.

Зорин обмежується на одній яєшні. Натомість Стельмах та Ірлявський йдуть куди далі. Привабн гранчастої пляшки доповнюють загальну декорацію їх кулінарної фантазії. Це дає ефект назовні і атмосферу середин. Їм робиться добре, душа лягає на справжньому місці, очі дивляться на речі поблажливо...

І багато інших гостей можна зустріти у цьому історичному місці. Гарних, тонких і яснооких примадонн Нової Сцени, секретарок „Нової Свободи", міцного барвистого генерального січового шофера у шкіряному плащі, українських шукачів золота з Америки, Азії, з усіх материків світу, і з Далекого Сходу, і з польських тюрем, і судетських гір. Гроші, міць, мінеральні води Сваляввщини, сонце і чисті ідеали пхають цих шукачів великої, імперіяльної романтики, і вони поспіхом, під звуки радіо, надолужують залити свою справу володіння.

Тут тісно і нечисто... Помалу це вже можна назвати життям. Дискусії про неминучість призначення стають настирливими. Лисняк з Ню Йорку і еміграНт з порожньою валізою з Персії тиснуть один одному руку. Їх тягнуло сюди те саме сонце... Бо сьогодні я тільки ніщо, а вже завтра я стовп, на якому спочиває гора обов'язків...

— Ну, як ваш фільм? — питає молодий Лисняк свого конкурента Бльондина. Той добродушно відкриває свої пляни. — Я, — каже він, — накручую монументальний і документальний фільм. Хочу назвати його просто „Україна в боротьбі". Короткій перебіг революції. Я щойно повернувся зі Львова. Я мав якраз щастя бачити погром українців у Львові. Порядну частину вдалося мені накрутити на плівку.

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Ген. хор. Михайло Крат

З недавнього минулого

3)

(Докінчення)

Тому, що з причин хиб транспорту та звязку не всі викликані генералом вищі старшини колишньої армії могли прибути на фронт до дивізії, стало неможливим одразу змінити її німецький командний склад.

Неможливо було теж відтягнути дивізію з фронту, бо, як генералом було усталено в штабі німецької армії, не було ким її замінити.

Однак, з моментом прибуття генерала Шандрука, дивізія, позостаючи в операційній підлеглості німецьким штабам, перестає бути складовою частиною німецького війска, а становиться частиною УНА.

Це відзначується заміною німецького орла українським тризубом на шапках вояків (у міру змоги, бо забракло сирівців до виконування потрібної кількости кокард) та присягою на вірність Україні та українському народові, що її фронтові частини дивізії через своїх представників, а частини запасового полку безпосередньо перед генералом Шандруком урочисто склали. По доконанні цього генерал виїздить до Фелькермаркту, звідкіля легше було утримати звязок зо світом.

Німеччина ще боролась, а війська західних союзників були ще за Авґсбурґом і Вероною. Тому зняття дивізії з фронту революційним шляхом було неможливе і безнадійне. Доводилось чекати розвитку подій.

По тижневому перебуванні в Фелькермаркті генерал Шандрук у Вербну Неділю, 29-го квітня, знову виїздить на фронт. Там генерал перебуває три дні, а 1. травня, маючи запевнення генерала Фрайтаґа, що все можливе для рятунку дивізії буде зроблене, знову відїздить до Фелькермаркту, бо там тільки мав радіо і знав, що робиться в світі.

Наступає Великдень, а з ним капітуляція Німеччини. До Кляґенфурту вже наближаються війська аліянтів. Генерал висилає туди делеґації із наказом нав'язати зв'язок між ними. Вже раніше було вислано кількох старшин із цією ж метою до Віллях і Шпіталь, попередити їх про перебування частини Української Армії в безпосередній близості до них та одержання вказівок, де українські частини мають розташуватись по відході з позиції. Це завдання делеґація виконує. Британська команда приймає до відома, що перша Дивізія відходить у район Вольксберґ — Фелькермаркт.

Тимчасом генерал Шандрук з одним адютантом в полудневих годинах 7. травня (на другий день Великодних свят) вирушає на позицію, не беручи під увагу інформації штабу запасного полку, що дорога до Марбурґу є вже місцями перерізана тітовцями. Слідом за генералом мають виїхати штаб та старшини — решта його оточення. Однак, у вечорі 7. травня до Фелькермаркту прибувають перші британські панцерники, а зі штабу дивізії одержується наказ командарма, аби старшини штабу армії зіставались при запасовому полку, бо дивізія вже здіймається з позицій.

В цей час, це значить теж у вечорі 7. травня, генерал, без пригод прибувши до штабу дивізії (Перельсдорф), відбуває трагічну розмову з генералом Фрайтаґом. Цей останній, маючи наказ починати знімати дивізію 8. травня в годині 21-ій, бажав із чисто німецькою упертістю затримати її до цієї години на становищах, а тоді тільки почати відступ, забираючи зі собою артилерію та всі обози. Генерал Шандрук доказує командирові, що це буде запізно, бо дивізія не встигне перейти ріки Мур і буде при пиприправі захоплена большевиками.

Генерал Фрайтаґ однак стоїть на свойому. Тоді командарм загрожує арештом всіх німців, підпорядковує комдира собі, і цей віддає наказ почати відступ не в год. 21-ій, а годині 5-ій, залишаючи на місці гармати та непотрібний обоз, які підчас форсовного маршу були б великою завадою.

Так і сталось. Частина дивізії з генералом Шандруком дісталась до Зальцбурґу і зараз перебуває в Німеччині. Більша частина дивізії не могла пройти в цьому напрямку, бо була відрізана большевиками і по переході через Альпи склала зброю перед Західними Аліянтами.

Пишучи про ці події, про котрі всі ми напевно завжди буде згадувати, належить усвідомити собі, що наша корність та завзятість принесли нам рятунок. Але треба теж пам'ятати, що холодний розум нашого командарма, правильна оцінка ситуації, що була надзвичайно складною, а рішучість його у вимогах, поставлених німецькому командуванню, — це все дало змогу дивізії своєчасно знятись зі становищ, а це було початком рятунку.

До того ж Українська Дивізія закінчила війну, не зганьбивши своєї чести.

У свідомості, у гордому почутті виконання до кінця воядького обов'язку будемо черпати сили на майбутнє, аби нові події зустрінути з вірою в Бога, з вірою в Україну та з вірою в остаточну перемогу Правди — в нашу перемогу.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

НЮАРК, Н. ДЖ.

Небудене свято.

По величавій Маніфестації в місті Нюарку, Н. Дж., що відбулася дня 10 жовтня 1948 р. в імпозантному Моск-театрі при співучасти тисячів народу, маніфестуючого змагання Української Нації до волі в боротьбі з відвічним ворогом України, українське громадянство Нюарку й околиць зійшлось знову дня 12 грудня 1948 р. на Святочну Академію, влаштовану Організацією Оборони Чотирьох Свобід України, Відділ в Нюарку, до Української Централі, щоби вшанувати 27-мі роковини героїчного бою 359 Героїв-Мучеників, що зложили свої буйні голови під містом Базаром, ня 21 листопада 1921 р. На салі бачимо усіх, що в цю важну хвилину позабули релігійні та інші антагонізми й обеднались біля Ідеї.

Академію відкриває п. Мирон Леськів й закликає повстанням з місць й однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять поляглих, американських героїв в останній війні. Відтак новостворений, мужеський хор ООЧСУ, Відділ в Нюарку, під батутою п. Миколи Кормелюка співає пісню укладу Гайворонського: „Коли ви вмирали". По хорі вибігає на сцену „малий козак", Любко Кормелюк, і з дитинним патосом деклямує вірш: „Живи Україно". З черги виголошує змістовний реферат п. Володимир Пришляк, в якому переповідає змагання нації за волю від першої світової війни й яскравими красками змальовує трагедію й героїзм 359 вірних синів України, що положили свої буйні голови під містом Базаром, а яких чин і заповіти з-під Базару продовжує сьогодні героїчна Українська Повстанча Армія. Після реферату п. В. Пришляка співає пані Воробець, яка щойно приїхала зо скитальщини, мельодійним меццо-сопраном дві пісні: „Засумуй трембіто" й „Сини України". По співі пані Воробець, підноситься занавіса, а на сцені бачимо могилу зо стрілецьким хрестом. Біля могили дід-бандурист оповідає глядачам про могили, що ними вкрилася українська земля від Тиси по Кавказ і від болот Припяті по Чорне Море. Біля могили зявляються сучасні, українські повстанці й квітчають її зеленню. Після цього хор співає дві пісні: „Почаївську Божу Матір" і „Ви жертвою в бою нерівнім лягли", які розділює деклямація п. М. Кормелюка: „Вже Україна піднялася". По пісні „Ви жертвою в бою", відчитує п. М. Кормелюк імена й прізвища 359-ох Героїв-Мучеників з-під Базару.

Слідує Живий Образ з дій УПА, що його вміло виконує молодь міста Елизабет, Н. Дж. під проводом інж. Пінковського Нестора. В горах Карпатах і зворах Бескиду гріються Стрільці-Повстанці при ватрі. Дід-бандурист сидить на овиді сцени. Повстанці оповідають про мартирольогію українського народу, про заслання на Сибір, про свої бої з ворогом... Пугутькає сова-сич і звіщає непогоду... Нараз затріщало ріща в лісі... Повстанці зриваються з місць зо збруєю в руках... Потайки приходить до повстанців мед-сестра Марта й приносить вістку, що на ліс наступають большевики. Хлопці-повтанці занімають бойові становища й гураґанним вогнем „витають" пришелців... Лине пісня: „Ми українські партизани"... На очах присутніх глядачів сльози, бо переживають разом зповстанцями їхні змагання з відвідчним ворогом...

З черги переведено збірку на УПА, що принесла загальну суму $151.45.

Вкінці промовила пані Дарія Ребет, відпоручниця зорганізованого українського жіноцтва в Европі на Всесвітній Український Жіночий Конгрес в Америці та одна з чолових діячів Закордонного Представництва Украніської Головної Визвольної Ради. Україна, каже бесідниця, перша стала до боротьби з комунізмом, чого світ не розумів... Маківка, Лисоня, Базар, Крути, а тепер геройства Української Повстанчої Армії є документами живучости Нації, що прямує до волі...

Відтанк пані Д. Ребет обговорює ширше становище Української Головної Визвольної Ради до Української Національної Ради і приходить до заключення, що Українська Головна Визвольна Рада й Українська Національна Рада можуть поруч себе існувати, взаїмно доповнюватися й співпрацювати, лиш треба доброї волі й політичної зрілості.

Бурхливі оплески присутніх кілька разів перериваля промову п-ні Ребет, зокрема тоді, коли вона говорила про геройства УПА. Національним Гимном „Ще не вмерла Україна", закінчено це небуденне свято.

БРІДЖПОРТ, КОНН.

На працю У. К. Комітету.

Товариство Украніська Січ, відділ 59 У. Н. Союзу, влаштувало дня 26 грудня м. р. віче в Украніськім Народнім Домі в справі допомоги політичній акції Українського Конгресового Комітету.

Предсідник Д. Чернявський пояснив присутним ціль віча. Головним бесідником був д-р Володимир Калина з Ню Йорку. Промовець розказав ширше про працю Конгресового Комітету, яка є дуже важна, бо розголошує боротьбу українського народу за волю. Праця та коштує теж багато гроша. Одиниця не всилі того тягару покрити, але загал може. Бесідник говорив теж і про те, що Конгресовий Комітет задумує робити в будуччині, щоб помогти українському народові визволитись.

Предсідник Д. Чернявський попросив присутних зложити жертви на ведення дальшої праці Конгресового Комітету. Секретар з відділу 59, М. Галькевич, списав жертводавців і так зібрано разом $51. Вислано за оголошення $6, а решта в сумі $45 вислано чеком до Конгресового Комітету.

Жертвували по $5.50: Д. Чернявський, І. Шевчук; по $5: С. Пущинський, Т. Красіцький, С. Даценко, М. Галькевич, В. Венгринович; А. Каспрак $3; по $2: М. Шиманський, І. Шемберко, Н. Н., М. Мандрона, П. Літвін, Д. Постоловський, Г. Валковський, Д. Сендзік, Г. Манюк.

Присутний.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори тов. „Єдність".

Відділ 163 У. Н. Союзу, з назвою „Товариство Єдність", відбув свої річні збори в тов. Українських Горожан при Норт Френклин вул. 9 січня при доволі численній участі членів. Предсідник Микола Курко після відкриття зборів переповів загально діяльність товариства за минулий рік, згадав тих членів, що від нас відійшли і на його зазив члени повстанням з місць вшанували пам'ять небіжників. Після того перебрав провід зібрання о. Микола Левицький, який пригадав перші часи зорганізування відділу старанням односельчан — тепличан під проводом Степана Гвіздя і візвав урядників до складення звіту за минулий рік.

Звіт по черзі склали: предсідник Микола Курка, заступник Іван Зіня, рек. секретар Микола Потучка, касієр Микола Паранич і заступник Іван Білиський. Іменем контрольної комісії склав звіт Степан Гвіздь, виказуючи правильну господарку уряду. Останній звіт склав надзиратель хворих, Олекса Пилипець. Після коляди „Вселенная Веселися" переведено вибір нового уряду, в склад якого увійшли ті самі урядники, що попереднього року, а до контролі ще прийшов Петро Мельник. Потім знову відспівано коляди, а по замкненні зборів відбулася гостипа, якою проводив товстмастер п. С. Гвіздь. Як коляду на УПА зложили члени $12.75, а Тов. Єдність додало $5. Гостину закінчено відспіванням коляди.

ХОЧЕ, ЩОБ ЇЇ ЗНАЛИ ЯК АРТИСТКУ, А НЕ „ПАНЮ МІНІСТРОВУ".—Це миссис Дін Ачесон, дружина теперішнього секретаря стейту. Бачимо, як малює у своїй студії, у своїм домі в Дорджтавн. Вона каже, що гордиться тим, що багато людей знає її тільки як Елис Ачесон, малярку, а не як „жінку секретаря стейту". Миссис вважає себе маляркою „третьої ґенерації", бо її мама та її дід (по батьковім боці) були мистцями.

Замість фейлетону

КОЛИСЬ і ТЕПЕР

РОЗПОВІДЬ СТАРОГО КАЛМИКА ПРО ПОРЯДКИ В РОСІЇ

Після совєтського „визволення" Західної України і Білорусі, багато з місцевих людей попали на самий спід совєтського „раю" — на Сибір. Одному з них старий місцевий калмик дав таке клясичне порівнання між старим і новим ладом в Росії:

„Наш бувший государ був великий дурак, — і я був дурак. Він нічого не знав, — і я нічого не знав. У мене був великий табун коней. Але скільки було в цім табуні коней? Він не знав — і я не знав. У мене було велике стадо рогатого скоту. Скільки було в тім стаді штук скоту? Він не знав — і я не знав. Як мені захотілося м'яса, я різав бика або барана, краще м'ясо сам їв, а гірше собакам викидав. Государ не знав, що я різав бика, а я не знав по чому м'ясо.

„Тепер все навпаки. Наш новий государ, товариш Сталін, це дуже мудрий чоловік — і я мудрий. Він все знає — і я все знаю. Він знає, що у мене є одна коза і одна курка — і я знаю, що у мене є одна коза і одна курка. Коли ж моя курочка починає кудкудакати, зразу приходять до мене п'ять комісарів і запитують: Іван Сергієвич, ваша курочка, кажеться, з яєчком? Да, да, відповідаю. Моя жінка в цій ділянці вважається експертом і вона сьогодні рано сповістила мені цю радісну новину. А коли ж це яєчко буде знесене? — запитують дальше комісарі. Думаю, що так під вечір — відповідаю я. Ну, так добре, ми прийдемо під вечір. Ввечорі приходять і питають: Ну, як там, дорогий Іван Сергійович, знесла ваша курочка яєчко? Да, да, — кажу — знесла. Ну, так — кажуть — добре, ми зараз напишемо рапорт следующого содержанія:

Рапорт.

30. авґуста 1945 года в селі Покровское поблизу города Томска у гражданіна Івана Сергійовича Голишова, його єдинородная куриця знесла одно яєчко. Він же, Іван Сергійович Голишов, яко доблесний син своєї великої страни, з великим ентузіязмом жертву це яєчко славному і непереможному Совєтському Союзу. Ми, зі свого боку і від імени нашого ясного і теплого сонічка, товариша Иосифа Віссаріоновича Сталіна, висловлюємо Івану Сергійовичу Голишову нащу велічайшую благодарность.

Підписи комісарів.

„Рапорт висилається в район, опісля в область, а з області вже прямо в Москву. Сам Сталін читає рапорт і знає про це собитіє. Він умний — і я умний. Він все знає — і я все знаю.

„Це на совєтській мові називається: прогрес, цивілізація, а грабіж останнього яєчка називається: утилізацією їстних продуктів для блага родіни.

„Так то було по-дурному за дурного государя і так тепер по-мудрому за мудрого государя, ґеніяльного нашого вождя, товариша Сталіна. Він всьо знає і я всьо знаю, бо одну козу і одну курицю маю..." — перервав свої міркування старий калмик, бо надійшов політрук.

К. Нікіпорович.

(Переслав до „Свободи" Відікаускас).

Що писала "Свобода" тому 40 років?

28. січня 1909.

З ЖИТТЯ УКРАНСЬКИХ ГРОМАД

Скрентон, Па.: „Скрентон, давній розсадник українства на американській землі, а перед кількома місяцями видовище спору церковного, заглух, затих і живучі в ньому недають знаку життя" — так писали про Скрентон недавно. Тепер життя покращало, бо парохію поділено на „галицьку" й „угорську". Галичани купили собі галю на одній з головних улиць, відновили її і мають гарну простору церкву. Під проводом о. Пристая зорганізовано в гал. парафії поверх тисяч вірних. До парафії прилучилися ще громадяни з Тейлор і Авока. Після привернення нормальних відносин відновлено теж народне життя. Йдуть представлення, концерти, відновлено читальню, драматичний кружок, і „Заокеанську Січ". — Филаделфія, Па.: Перший великий баль уладжує бр. св. Георгія і члени наддніпрянського „Сокола" в Ню Екедемі Гол при Савт 4 вул. в суботу, 30. січня. Вступ 15 ц. для мужчин, а 10 ц. для женщин. — Когус, Н. Й.: У церковній залі відограно „Ніч Вифлеємську" перший раз в День Різдва, другий раз 17. січня. Народу всілякого було досить. Були українці, інші словяни, були айриші, французи і др. Не диво, що на другий десь в місцевій газеті появився опис представлення з великими похвалами для українців, аранжерів і декляматорів.

4. лютого 1909 р.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ ЧАСОПИСІ НА АМЕРИКАНСЬКІЙ ЗЕМЛІ.

Дня 1. лютого вийшов новий український часопис — „Душпастир". Часопис виходитиме раз у місяць і є присвячений справам гр.-катол. церкви в Америці. Друкований на 16 сторінках великої вісімки і назовні представляється принадно. Буде це теж урядовий орган єпископа С. С. Ортинського. За редакційний комітет відповідає о. П. Понятишин, управителем є о. А. Улицький. — Дня 25. січня появився „Хлопський Параґраф", як „орган українських вільнодумців". Часопис коштує на рік $1 і виходить в Сейлем, Масс., під редакцією І. Слюзара.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ У НЮ ЙОРКУ.

уладжує парафія св. Юрія в галі Манґаттан Лайсіум при 4. вул., в суботу, 6. лютого. Вступне слово виголосить о. М. Підгорецький, хорові точки виконає „Нюйорський Боян" під управою М. Гундича. Дует на сопран і альт виконають: Ю. Корецька і Т. Фіґура. Перед закінченням будуть виконані П. Ніщинського „Вечерниці" в супроводі оркестри під управою Г. Смолинського.

ФІНЛАНДІЯ ДІСТАНЕ ІСОТОПИ З АМЕРИКИ

Вашинґтон. — Фінляндія, північно-західна сусідка Росії, дістане від Злучених Держав радіоактивні ісотопи від Комісії Атомової Енергії. Є це 26 чужинна держава, яка діставатиме ісотопи на підставі зголошень і на підставі умов, які склала Комісія Атомової Енергії. З інших країн, які зголосилися за ісотопами, досі відкинено тільки Чехословакію, яка не хотіла прийняти умов комісії. Росія заздалегідь заповіла, що не буде старатися за ісотопи з Америки.

ПЕРШИЙ ПРАПОР ІЗРАЇЛЯ В ЛОНДОНІ.

Лондон, 1 лютого. — В результаті британського визнання де факто уряду Ізраїля, вчора вперше піднесено над приміщенням ізраїльської місії в столиці Британії ізраїльський синьо-білий прапор. З цеї нагоди відбулися відповідні святкування місцевого ізраїльського населення.

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1948 Р.

Филаделфія, Па. — Тов. „Любов" відділ 5 ЖНС, збірка з бенкету підчас 45-літнього ювілею $8.25. Андрій Дуда 50; Українсько - Амер. Прогресивний Клюб 72; з похорону бл. п. Івана Сороки 30.20; збірка з похорону бл. п. Стефана Рега 14; С. Михоль 5, М. Тедериц5, П. Дацук 6, Я. Шварц 5, М. Марков 5, Кулька 5, Н.Н. 5, Х. Квік 5, В. Денай 5, Гр. Лесник 5, М. Дедун 5.

Бетлегем, Па. — Громада й гості з приводу 25-літнього ювілею О. М. Колтуцкого $50.-65.

Нортгемптон, Па. — Українська Правосл. Парохія, дохід з Листопадового Свята $47.

Арнолд, Па. — Український Горожанський Клюб з 25-літнього ювілею і збірки з бенкету $222.30.

Бравнсвіл, Па. — Іван Тесльович $10.

Дженставн, Па. — о. А. Улицький $10.

Бедфорд, Па. — Н. Демчина $10.

Периаполіс, Па. — Н. Дацько $5.

Черівил, Па. — Гр. Михуда $5.

Сальтсбург, Па. — Томас Кузишен $5.

Денбо, Па. — Іван Мастило $5.

Монесен, Па. — А. Паращак $5.

Голідейсбург, Па. — Аг Мельник $5.

Крейтон, П. — В. Мелон $5.

Ярдлі, Па. — Р. Кузьма $5.

Бервік, Па. — Л. Славіяк $5.

Честер, Па. — М. Побігушка $5.

Ембрідж, Па. — А. Сафран $5.

Палмертон, Па. — П. Кенич $5.

Питсбург, Па. — Українська Громада з Листопадового Свята $210; Гр. Волчанський 5, І. Соланіша 5, Глова 5.

Нюкесл, Па. — Укр. Правосл, Громада, дохід з Листопадового Свята $30.

Шейрон, Па. — Українська Православна Громада з Листопадового Свята $40.

Алентавн, Па. — Українська Православна Парохія з Листопадового Свята і віча ЗУАД Комітету $60.10. Зложили по 5: Т. Іваськів, З. Позипанчук; по 2: о. Гр. Хоміцький, П. Фартух, Гр. Рошко; по 1: А. Рудакевич, О. Пінкович, А. Максимяк, М. Хомік, О. Попик, А. Кадубець, Л. Ґавдан, Г. Рошко, М. Баранчик, І. Коромець, А. Семар, К. Вітик, К. Савецька, О. Карйняк, О. Рудакевич, Е. Ґиґа, П. Саврук, А. Клемань, П. Гришко, О. Клапко, Меланія Худоба, Ф. Заведюк, В. Гришко, М. Падароф, П. Лаба, В. Пипюк, М. Фартух, М. удакевич, А. Товт, М. Шабат, М. Турчик, С. Вітик, К. Гончарик, М. Пашко, Ю. Каціпер; решта дрібними. М. Халуца 5.

Ню Йорк, Н. Й. — Укр. Амер. Обєднаний Комітет міста Ню Йорк з Листопадового Свята $200; з віча Р. Смука 46; Тов. „Дністер", відділ 361 УНС 40; Михайло Януш 29, С. Цимбала 10, Анна Корона 10, М. Корецький 5, Н. Мишишин 5, М. Паламар 5.

Бронкс, Н. Й. — К. Хандога 5, І. Заяць 5.

Покіпсі, Н. Й. — М. Оршудак $5.

Літл Фолс, Н. Й. — А. Сокаль $5.

Трентон, Н. Й. — К. Накней $10.

Форест Гілс, Н. Й. — Ізидор Демчук $10.

Сиракюз, Н. Й. — З Листопадового Свята $32.

Моричес, Н. Й. — Павло Чорнома $25.

Ютіка, Н. Й. — Петро Ликтей $10.

Сван Лейк, Н. Й. — Д. Євчук $20.

Бруклин, Н. Й. — Н. Мороз $5. Віктор Биш 10, І. Заяць 5, Г. В. 16, С. Цимбала 5.

Рочестер, Н. Й. — П. Стоков $5, Садіє Боверс 10.

Елмайра, Н. Й. — В. Шабатура$5. К. Казьміраска 5.

Мидлтавн, Н. Й. — Л. Гнатов $25.

Шікаго, Ілл. — Ліга Американців українського походження з віча ЗУАДКомітету $206; С. Зелінка 10, К. Ткачук 10, відділ 125 ЖНС 10, Е. Шур 5, Дм. Кошіль 5, В. Лоняк 5.

Іст Сейнт Луіс, Ілл. — Тов. „Запорозька Січ", відділ 284 УНС $25.

Ломбард, Ілл. — Нелія Манек $10.

Джерзі Ситі, Н. Дж. — М. Крукар $5.

Норт Арлінгтон, Н. Дж. — Вілям Кучкуда $25.

Перт Амбой, Н. Дж. — Тов. „Запорозька Січ", відділ 156 УНС $10; Бр. св. О. Николая, відділ 104 УНС 10.

Кемден, Н. Дж. — В. Терлецький $5.

Дінс, Н. Дж. — С. Микитка $5.

Трентон, Н. Дж. — П. Ро.оза $5.

Елізабет, Н. Дж. — Центральний Комітет кр. Нац. Організацій $500; Гр. Бойко 5.

Патерсон, Н. Дж. — А. Федчишин $5.

Магва, Н. Дж. — Й. Кузьмік $5.

Вест Ню Йорк, Н. Дж. — Іван і Пірль Рогач $5.

Манвіл, Н. Дж. — А. Шеґера $5.

Дунелен, Н. Дж. — А. Колібачук $5.

Милвіл, Н. Дж. — Українська Прав. Церква св. Петра й Павла з Листопадового Свята $140.58; Т. Ковальський 5.

Пасейк, Н. Дж. — А. Комар $5.

Нюарк, Н. Дж. — А. Ґулька $5.

Томс Ривер, Н. Дж. — Інж М. Сокіл $5.

Карльштадт, Н. Дж. — І. Стехович $5.

Мідлтавн, Н. Дж. — Л. Гнатов $25.

Візалія, Каліф. — Фред Ґошуляк $10.

Лос Анджелес, Каліф. — Анна Макс-Коваль $10.

Сомона, Каліф. — М. Савчук $20.

Іст Ґолф, В. Ва. — М. Ставичний $5.

Тамс, В. Ва. — М. Маґун $5.

Клівленд, Огайо. — „Віндов Клінінг" від Романа Павлишин $25; Н. Комталюк 10, Р. Павлишин 10, П. Пусило 5, А. Гунік 5.

Парма, Огайо. — Р. Завінська $5.

Лейквуд, Огайо. — о. П. Петруш $5.

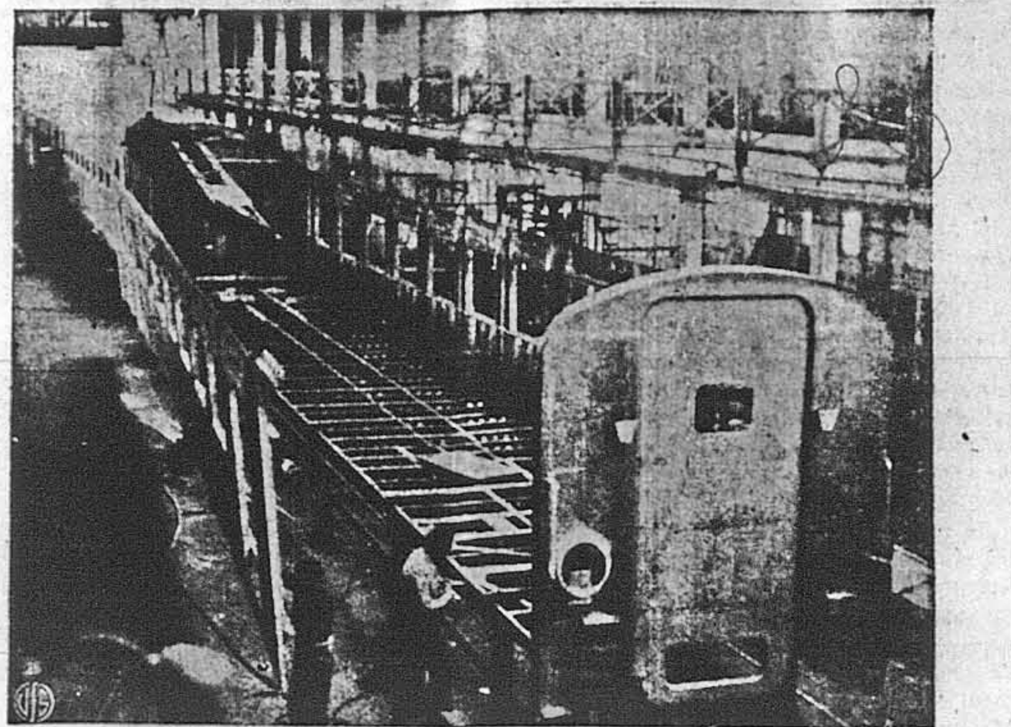
Йонґставн, Огайо. — Злучені Українські Організації з Листопадового Свята.

Варен, Огайо. — Й. Баби $5.

Лорейн, Огайо. — Г. Долик $5.

(Кінець буде).

ВСТАВАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

ЗАЛІЗНИЧІ ВАҐОНИ НА ҐУМОВИХ ОПОНАХ.—Ця картина знята в місті Бордо, в Франції. Вона представляє будову нових залізничих ваґонів з легкої але дуже сильної сталі („Дураліно") і на ґумових опонах. Залізниця курсуватиме між Парижем і Страсбурґом.

Спортові Вісті

Богдан Прудиус.

ФУТБОЛ: ЛІДЕР ТАБЕЛІ „ВАРСОВ" Ф. Ц. ПОБИТИЙ — УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ СВЯТКУЄ СЛАВНУ ПЕРЕМОГУ 2:0.

Ню Йорк, дня 30 січня 1949. — На спортовий майдан „Ван Кортленд Парк" зійшлось біля 200 глядачів, з бажанням бути свідками футбольних першенських змагань — між українцями й поляками. Більшість з обличчя — інші, прочитавши наш заклик в „Свободі" прийшли вперше з національного обовязку й може перший раз в житті оглядали змагання в копаний м'яч. Переможна команда Українського Спортового Клюбу виступила в складі: Цефалю, Рожанський, Галик, Таращук, Цоцко, Чорний, Хоманьчук, Скоробогатий, Кузів, Надбережний, Серафин, Бойчук й Мазур.

Відбута майстерська гра приковувала увагу кожного, навіть байдужого спортові глядача.

Перемога українського футболу над польським в програмі першенств східного дистрикту — була вижиданою нами, а великою несподіванкою для тутешних спортових кіл.

„Варсов" Ф. Ц. — лідер першенської табелі програв змагання 0:2 (0:4), а з програною мабуть стратив можливість здобуття лавру остаточної перемоги — першуна кляси „А". Тим разом — чистий та фер спортово - національний змаг вів рішучий суддя, а технічно-тактичний рівень команд був переконуючий в користь української дружини.

Хоча в минулому році — першенства не були щасливі для нас, проте з новим роком Український Спортовий Клюб відбуваючи на початок матчі з найкращими клюбами верхівки Мілян Ф. Ц., Колюмбія Універс. С. Ц., й проводирем табелі Варсов Ф. Ц. — здобув в трьох останніх неділях непередбачувані проводом 3 точки.

Виґравши над „Варшавою" — що одинокі в розі змагання програла до нас в цьогорічних першенствах — не є випадковий. Наші змагуни доказали імпонуючий тактичний підйом дефензиви, покращання боєздатности одиниць, велику посвяту в змазі й волю перемоги — як відплату за недавно програну. Змагуни УСК свої завдання і ролі сповнили добре.

Два цінні набутки — Цефалю на воротах й Надбережний в нападі розтягнули елястичність наших можливостей та доповнили браки. Кузів — відпущений з армії ЗДА чи Бойчук, як передове вістря пробою, базоване на муравлиній праці Майка й моторово-нагінній системі Надбережного чи Скоробогатого, дали змогу нашій команді переломити пассу нерішених (ремі) осягів. Напад провадив уже кращу співгру — одначе індивідуально находимо ще браки в: скорості, виходженні на позиції й в тактиці сили переливки м'яча.

В дефензиві — яка була підставою перемоги вдоволили усі. Заложник Таращук, півзахисник Хоманьчук („хлопці під вусом"), жертвенні Галик, чи Цоцко — а спеціяльно захисник польського центра — „штопер" Чорний, були запоровим валом, на якому ломились усі конструктивно-офензивні операції польського нападу.

Гра була жива, повна емоцій — несподіваних акцій, а над тим домінувала тверда неуступчивість господарів й нервозність побіджених гостей.

ПРИХАВ ЧЕРГОВИЙ ТРАНСПОРТ НОВИХ ІМІҐРАНТІВ

(Докінчення зі стор. 1-ої)

дотеперішньої поведінки іміґрантів і заявив, що мерилендські фармері підписали дальших 1,000 завірень про мешкання й працю для нових іміґантів. З транспортом до Мериленду виїхав д-р Ґалан і д-р Дубас, а до станції завезла їх своїми автобусами залізниця Балтимор енд Огайо. Інших українських іміґрантів перевезено до станцій автобусом Травелерс Ейд. Зі станцій пороїздилися іміґранти групами й одинцем до стейтів Месечусетс, Пенсилвенія, Илиной, Минесота й ін. Мерілендській групі іміґрантів Український Допомоговий Комітет в Балтимор знову приготовив хвилююче прийняття в місцевому Арморі, в якому взяли участь теж офіціяльні представники. Після привітів, вечері, співів і розмов та музики і забави, що тривали до пізна в ночі, в четвер рано наші нові громадяни від'їхали зі своїми американськими господарями до своїх нових домів по мерілендських фармах.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ.. КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ „ПЕЙРОЛ СЕЙВІНҐС"

LEGAL NOTICE

SUMMONS—ACTION FOR ANNULMENT OF MARRIAGE

STATE OF NEW YORK—SUPREME COURT—COUNTY OF MONROE

James Kubarich, plaintiff vs Anna Kubarich, defendant.

ACTION FOR ANNULMENT OF MARRIAGE.

To the above named defendant:

You are hereby summoned to answer the complaint in this action and to serve a copy of your answer, or, if the complaint is not served with this summons, to serve a notice of appearance on the plaintiff's attorney within twenty days after the service of this summons, exclusive of the day of service. In case of your failure to appear or answer, judgment will be taken against you by default for the relief demanded in the complaint.

Trail to be held in the County of Monroe.

Dated December 15th, 1948.
BENJAMIN J. FARBER
Attorney for Plaintiff
Office & P. O. Address
Genesee Valley Trust Building
Rochester, 4, New York.

To: ANNA KUBARICH:

The foregoing summons is served upon you by publiction pursuant to an order of the Honorable H. Douglass Van Duser, Justice of the Supreme Court of the State of New York, dated the 30th day of December, 1948, and filed with the complaint in the office of the Clerk of the County of Monroe, in the City of Rochester, New York.

Dated: December 30th, 1948.
BENJAMIN J. FARBER
Attorney for Plaintiff
Office & P. O. Address
Genesee Valley Trust Building
Rochester, 4, New York.

БОНЧЕ ПРОПОНУЄ ПЕРЕГОВОРИ МІЖ ІЗРАЇЛЬЦЯМИ І ВСІМИ АРАБСЬКИМИ КРАЇНАМИ.

Родос, 2. лютого. Д-р Ралф Бонче, діючий посередник Об'єднаних Націй в палестиській війні, запропонував вчора переговори про перемиря між Ізраїлем і всіми арабськими країнами, які находяться з ним у війні. Переговори між Ізраїлем і Єгиптом вже ведуться. Уряд Трансйорданії зі свого боку негайно відгукнувся на пропозицію посередника, закликаючи до переговорів теж інші арабські країни,

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ПОШУКУВАННЯ

о. ГРИГОРІЙ ФУКАНЧУК, гр.-кат. священик з сіл Угерці Мінеральні і Руденки, пов. Лісько, пошукує своїх парафіян в Америці і Канаді; прошу відізвітьcя. Я зараз знаходжуся на скитанні і живу в Белбгії. Моя адреса:
L'abbe GREGORIUS FUKANCZYK
220 route de Mons.
Hornu—Hainaut, Belgique.

СИВИЙ АНДРІЙ, зі села Карликів, пов. Сянік, пошукує в Америці своїх стрийків Дмитра і Андрія СИВИЙ (з дому Гиркиний). Прошу голоситисb на адресу: SYWYJ ANREJ, Czech D.P.Camp 72, Messing Officer, (a)Ludwigsburg, U. S. Zone, Germany. Або на адресу: Mrs. C. Kutchman, Box 42, Elmora, Pa.

ТАРЗАН, ч. 2025. Рішений глядач.

Коли Нума впав і перевертався, Тарзанів ніж вбивався раз-у-раз в його тіло.

Вкінці великий звір лежав без життя, а малпячий оклик перемоги загомонів серед дерев.

В наступній хвилині малпочоловік обіймав свою жінку серед радощів.

Несподівано Тарзан почув, як хтось шкрабав і тягнув його за ногу.